

Nr 136.

Av herr **Eriksson** i Grängesberg **m. fl.**, om dyrtidstillägg för år 1919 till vissa pensionstagare enligt lagen om allmän pensionsförsäkring.

Vid fjolårets lagtima riksdag väckte undertecknade en motion, nr 180 i andra kammaren, vari hemställdes, att riksdagen måtte besluta bevilja alla dem, som förvärvat eller under innevarande år förvärva rätt enligt lagen om allmän pensionsförsäkring till pensionstillägg eller understöd eller till ökning därav, ett dyrtidstillägg för år 1918 till sådant belopp, att pensionstillägget eller understödet jämte dyrtidstillägget uppgår till i nämnda lag stadgat normalbelopp.

Enligt av kungl. pensionsstyrelsen i skrivelse till vederbörande utskott lämnade upplysningar, skulle ett bifall till motionen ha inneburit en kostnad för statsverket under år 1918 av 14,000,000 kronor. Utgår man ifrån att dyrtidstillägget även för framtiden bibehållits, beräknade styrelsen kostnaden till

år 1919	13,200,000 kr.
» 1920	12,300,000 »
» 1925	8,500,000 »
» 1930	5,900,000 »
» 1935	4,100,000 »
» 1940	2,800,000 »

Andra sammansatta stats- och lagutskottet fann visserligen det av motionärerna framlagda förslaget synnerligen behjärtansvärt, men kunde likväl icke med hänsyn till det statsfinansiella läget tillstyrka detsamma.

Många olika intressen och befolkningsgrupper trängas med varandra i denna hemsökelsens tid vid statens kassaskåp. I denna trängsel bli de fattigaste, de sjuka och svaga så lätt nedtrampade; de kunna icke med tillbörlig kraft göra sin stämma hörd.

Många av den allmänna pensionsförsäkringens understödstagare lida en fruktansvärd nöd. Den lilla pension de erhålla — de flesta män utan annan inkomst ha 75 kronor och kvinnorna 70 kronor för år — var redan före dyrtiden alldeles otillräcklig. Nu är den en allmosa, så ringa och betydelselös, att den är ovärdig staten.

Väl veta vi, att den statsfinansiella ställningen även i år är bekymmersam, men vi förmena, att om riksdagen verkligen vill behjerta dessa arma människors nöd, skola utvägar nog finnas för medlens anskaffande.

Då dyrtiden säkerligen kommer att göra sig gällande även under år 1920, hemställa vi, att medel måtte anvisas för höjning av pensionsbeloppen även under detta år.

I yrkandet ha vi upptagit samma belopp som i fjolårets motion och hemställa till vederbörande utskott att hos kungl. pensionsstyrelsen inhämta beräkning över den exakta kostnaden.

Till utskottet hemställs även att föreslå eventuellt nödiga ändringar i pensionsförsäkringslagen.

I denna motion begäres anslag för nämnda ändamål på 1919 års tilläggsstat; i en samtidigt väckt motion begäres anslag på 1920 års stat.

Det hemställs,

att riksdagen måtte besluta bevilja alla dem, som förvärvat eller under innevarande år förvärva rätt enligt lagen om allmän pensionsförsäkring till pensions-tillägg eller understöd eller till ökning därav ett dyrtidstillägg för år 1919 till sådant belopp, att pensions-tillägget eller understödet jämte dyrtidstillägget uppgår till i nämnda lag stadgat normalbelopp; samt

att till täckande av kostnaden härför bevilja på tilläggsstat till riksstaten för år 1919 ett förslagsanslag på 14,000,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1919.

Bernh. Eriksson.

P. H. Sjöblom.

Knut A. Tengdahl.

A. Lindqvist.

G. W. Källman.